Avviser alle radioklagene

ENDRER IKKE: Kulturminister Trond Giske (Ap) skal nå behandle klagesaksene i konsesjonsstriden, etter at Medietilsynet har avvist alle radioklagene. I slutten av forrige uke avsluttet Medietilsynet behandlingen av klagesakene i konsesjonsstriden. Medietilsynet ser ingen grunn til å endre sine vedtak om å avvise alle klagene, skriver tilsynet på sin hjemmeside. Nå får Kulturdepartementet siste ord i saksbehandlingen. (NTB)

Walter Cronkite død

TV-LEGENDE: Den amerikanske TV-legenden Walter Conkite er død, 92 år gammel. Han var nyhetsanker i kveldsnyhetene på CBS fra 1962 til 1981. Han nøt en enorm tillit i USAs befolkning. Da han mot slutten av 1960-tallet inntok en kritisk holdning til Vietnam-krigen, skal daværende president Lyndon B. Johnson ha uttalt: «Jeg har mistet Conkite, jeg har mistet middelklasse-Amerika».

«Star Wars»-pappa tjente mest

FORBES-LISTE: George Lucas var i fjor den mestbetalende filmkjendisen i Hollywood. Han skuffet inn prøe 170 millioner dollar – rundt 1,1 milliarder kroner. Det er businessbladet Forbes som melder dette. Lucas tjente godt penger på den siste «Indiana Jones»-filmen samt på salg av «Star Wars»-produktene. På de neste plassene følger regissør Steven Spielberg (150 millioner dollar), produsent Jerry Bruckheimer (100 millioner) og humorist Jerry Seinfeld (85 millioner).

KAPPLØPET MOT SYDPOLEN: Serieskaperen og illustratøren Bjørn Ousland er nå ute med billedboka «Sydover – kappløpet mot Sypolen». Dette er hans andre bok i serien om polarhelten. Ousland (født 1959) er utdannet ved Joe Kuberts tegneserieskole i USA. Han har lagd flere barnebøker og tegneserier.

Sladder på billigsalg

TV

FAKTA PÅ LØRDAG: PRINS CHARLES' ANDRE ELSKERINNE
Britisk dokumentar
Vist på NRK1 lørdag kveld.

Elisabeth Bie tekst

De norske tv-kanalene overvommes av repriser for tiden, og de begrunner det med at sommeren er lavsesong for reklamesalg. Å vise nye programmer er å fyre for kråkene, sier de. Men også på NRK, som ikke er reklamefinansiert, florerer reprisene. Og, som lørdagens utgave av den som oftest svært interessante programposten «Fakta på lørdag» viste: Når det er sommer, og seerne forventer lite, er det grett å sette de mindre heldige innskjepene på spilleplanen. De som antakelige havner med på lasset da pakkeinnkjøp ble foretatt av britiske dokumentarer av vanligvis god kvalitet.

Temaet var altså tilsynelatende den britiske prins Charles' elskerinne og Camilla Parker Bowles argeste rivalinne om prinsens gunst på 70-tallet. Lady Dale Tryon kom som et friskt pust fra Australia og inn på Londons partyscene, fikk kallenavnet Kanga, giftet seg med en lord, og fikk et nært forhold til han som den gangen var verdens mest etterstrebede ungkar: prinsen av Wales.

Historien er fascinerende og underholdende nok for alle dem som interesserer seg for kongelige, glamour og sosietetsladder. Pikant og interessant informasjon om overklassens uskrevne regler for elskerinnehold og omgang med medierne blir avslørt. Men det er flere grunner til at NRK ikke burde vist denne dokumentaren i beste lørdagssendetid. Det viser seg nemlig at programmet handler mest om Kangas liv og levned, på et eksternt dyneløftende nivå. Avdede Kanga var en tabloid superkjendis i England, her i landet er hun ukjent. Hvorfor skal vi da «underholdes» med intime detaljer fra hennes liv og sykejournal?

Etter en timelang dokumentar, stort sett bestående av avisfaksimiler og «tolkninger» fra folk som sto Kanga mer eller mindre nært, blir det ikke en gang samsynsmiljøgrirt at han faktisk var prinsens elskerinne. Selv om de implisitte gjør sitt beste for å bygge opp en myte om et «spill» om prinsen og «catfight» mellom Kanga og Camilla. Britisk sladderpresse elsker jo catfight, men dette er bare pølsevev.

Bryne rocks!

Midtveis i konserten til Art Brut var det takk og farvel til siste snev av objektivitet. Det følgende er en usminka hyllest til rock, mannesvette, øl og farse i brød.

UTSIKT: Tidligere var det en glidende overgang mellom scene og publikum på Ranglerock. På tross av gjerdene tok vokalisten i Art Brut seg ut i salen og snakket med folket midtveis i konserten.

Leif Tore Lindø tekst
Kenneth Ellingsø foto

ROCK MOT GLADMAT: I 2002 ville bandet Svennsen Supertruckers ha konsert. Dessverre var de ganske alene om akkurat det ønsket. Det var i alle fall virkent å få spillejobb.

Da tar man grep.

De laget like godt sin egen festival – Hoggstock – på Hognestad samfunnshus. Inngangspenger: 20 kroner. Var du kar og fikk med deg en dame, da kom begge inn gratis. Publikumsbygging kalles det i kommunale rapporter. Og det funket. Året etter ble skranglefestivalen gjentatt, og basketaket på Bryne tok et steg opp i Nord-Jærens rockeherseteher da de brukte «Rock mot Gladmat» som slagord. De to festivalene krasjet, og det ble markert. Rock mot Gladmat. Suverent. Festivalen har vokst i både publikum, lokaler, band og antall kilo servert farse i brød. Vi kommer tilbake til farsen senere.

STØRRE NAVN: Etter hvert dropper Svennsen halehenget «Supertruckers», men de spiller fremdeles på det som de siste årene har fått navnet Ranglerock – en todagers intensiv, trivelig og gjennomgod rockefestival på Bryne Matle. Arrangørene har prydet mallom beina og hyrret litt og litt større navn, og forunderlig ofte har de hatt artistene året før de ble store.

Ungdomskulven var der første gang i 2005, lda Marla i 2007 og blant andre i Was A King i 2008. Noen utlendinger har også kommet til. The Young Knives i 2006, Two Gallants i 2008 og i år Art Brut. Ikke navn som nar VG-lister eller -last ned ringetone-spalterne i Se og Hør, men band som egentlig er for store for Bryne. No offence, Alli og resten av Bryne. Men band som er blant favorittene til Oasis-frontmann Liam Gallagher har egentlig ikke noe i norsk Adecco-liga å gjøre.

60 KILO FARSE: Men de var her, og det er det som er i ferd med å gjøre to dager på Bryne midt i fellesregnet til et must. Bort fra Dyreparkk. Kongeparken og den stadig voksende bilparken på E39 mellom Stavanger og Kaptein Sabeltann og inn i et svett ø- og farselukkende rockekolaps på Bryne.

Farse, ja. På Ranglerock spiser man ikke burger, men farse, i brød, som egentlig er en heldevegg. I fjor ble det spist over 60 kilo farse på Ranglerock – i år ble de utsolgt på fredagen. Det var krise for mange. I fjor var det etter sigende en lokal kapasitet som satte til liss til farse i brød på én kveld. Han om det.

STJERNE I BARSEN: Uansett kosthold, Ranglerock er fantastisk. Jeg har faktisk spilt der selv, for tre år siden, med innsatsorkesteret Teeny Grownups. Det som sitter i minnet er at en husorgel måtte bete med livet (R.I.P. Yamaha Electron) og at to publikummere overtok samtlige mikrofoner da vi framførte vår historisk skranglete versjon av Camper Van Beethovens «Take The Skinheads Bowling». Det var armer og bein, alle mot alle og alle tiders. Og selv om det nå er gjerder foran scenen og ting er på stell, har ikke Ranglerock mistet sjarmen. Tvert om. Det er mer sjarmerende når vokalisten i Art Brut herjer i bar overkropp som publikummer under konserten til lokale Gravmar & the Graveediggers enn en spontanovertakelse av vokalistjobben fra noen wannabees fra Tjensvoll. Det er fysisk kvt takhøyde, men du verden så høyt det er under taket.

De fleste av oss krever ikke så mye av en festival. God musikk og god stemning. Det er alt. Heller det enn avdanka stjerner som er i ferd med å bli svarte musikalske hull og 17.000 påselte sørlendinger på fyrretur i fjæra. Ranglerock er smått og meget godt. Ingen bloddpa Pro Sec-vakter med markeringsbehov, ingen viktigperaranggerer som blåser opp publikumstallene med 70 prosent eller snobbete artister som ikke kan røyke i samme telt som publikum. Ikke engang pengene fra Norsk Kulturråd og Time kommune har klart å ødelegge.

SKRYT: Ranglerock er en stor, trivelig hjemme alene-fest for 29-åringer som liker øl, farse og god musikk. Beklager at det ikke blir noen intervjuer med Edmund (29) fra Rosseland som sier at det var kjekt og sint.

Faktaopplysninger og arrangørskryt ble det heller ikke i dette hyldingskvadet til likkjekre på Bryne. Sjekk om ikke jærbladet har noe slikt. Noen ganger må man bare skryte av folk.

Ranglerock!

leif.tore.lindo@aftenbladet.no
Twitter: @letolin

ITS ART: Vokalist Eddie Argos i Art Brut danset, sang og hørjet på Bryne. Konserten var av «var du der da...»-slaget.

HØRT PÅ RANGLE-ROCK

Hey, Jone. Få inn folk! Gjør jobben din!
Simon Hartmer, vokalist i The Chairs.

Kan vi få litt romklang? Vi må late som om dette lokalet er svart, og det er det ikke!
Ukjent medlem i Fjordan Baby!

The Chairs suger!
Anonym publikummer

The Chairs er geniale!
Kamerat til anonym publikummer

Nei, nå MÅ æg ha farse.
Sulten publikummer

Hei. Kjekt du kom. Trenge du noge?
Vakt til Aftenbladets representant

SIMON SAYS: Stavangers seigeste indieband The Chairs rocket Bryne. Vokalist Simon Hartmer viser hvor lang kjæreturen fra Stavanger var.

HYLLEST: Art Brut gjo alt. Det gjorde også publikum. Hvem som svettet mest er umulig å si, men sangleet er et godt tips.

Var du kar og fikk med deg en dame, da kom begge inn gratis.

FARSE: Det går med store mengder farse i brød under Ranglerock.

Fjellparkfestivalen:

Skambankt og The September When på topp

SIST UT: Morten Abel og The September When toppet plakaten på Fjellparkfestivalen i Flekkefjord natt til i går.

The September When var tilbake på Fjellparkfestivalen i Flekkefjord i helgen – for første gang siden 1991.

Hans E.H. Jacobsen tekst og foto

FLEKKEFJORD: Sammen med Skambankt toppet The September When den 28. Fjellparkfestivalen.

Skambankt spilte fra den siste platen «Hardt regn». Da hadde heldigvis himmelens sluser åpnet seg slik at hender, stier og publikum hadde tørket opp.

– Vi fikk et ekstra tilskj da regnet ga seg.

Jeg tipper det var nærmere 1000 innentfor portene, sier festivalsjef Ørjan Sigbjørnsen Matsen.

Frontfiguren i Skambankt, Terje Winterstø, måtte likevel lokke publikum fram foran scenen.

«Me e' ikkje på kino. Me e' på

før han dro i gang drivende jærrock.

FLYTTER HJEM: Frontfiguren fra Klepp har bodd en tid i Oslo, men ønsdag skal han på visning i Stavanger. Flyttingen begynner han med mer tid i hydstudio og neste plate, med foreløpig ubestemt slippdato. Forrige utgivelse, «Hard regn», lå det ett og et halvt års arbeid bak. Fjellparkfestivalen er Norges eldste rockefestival. Den er drevet på dugnad av unge entusiaster og innenfor et budsjett på knapt en million kroner.

GJENGANGERE: Flekkefjæringene har ord på seg for å oppdage band på vei oppover. Festivalsjefen bekrefter at mange av dem vender tilbake –som toppband med symbolske honorarkrav. Forrige gang Skambankt spilte i Flekkefjord var i 2005. The September When, med flekkefjæringen Stene Osmundsen bak trommene, debuterte i 1991.

hans.jacobsen@aftenbladet.no